

A baloldal eldobta a zsidókat

2024 május 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A konzervatív jobboldal szövetségesként tekint a zsidóságra és Izraelre.

osszú ideje axiómának és megváltoztathatatlanak t?n? vélelem, hogy a zsidóság a baloldallal szimpatizál, balra szavaz. És kifejezetten ellenséges a jobboldallal, a félelemb?l ered?en. A második világháború óta a „barna

es?t?!" való rettegetésben nevelik a zsidók az újabb generációkat. Persze, a közös múlt megélése, a tragédiák emlékének életben tartása egyfajta identitásképz? bármilyen nemzet, népcsoport, vallási vagy egyéb közösség számára. Így nemcsak érthet?, de szükséges is. És kétségtelen, hogy a nácik faji-etnikai-vallási alapon válogattak ember és ember között. Eszerint hajtottak végre népirtást, els?sorban a zsidók körében. A zsigeri félelemnek tehát van alapja.

Ne feledjük azonban, hogy

Lenin, Sztálin, Mao és általában a kommunizmus százmilliók áldozati lajstromában b?ven találunk zsidókat is. Legalább annyit, mint a fasizmuséban.

Ráadásul a fasizmus, a nácizmus valójában egyáltalán nem jobboldali ideológia volt. A hitleri „nemzetiszocializmus” neve már önmagában is beszédes; nem véletlen, hogy a mai történetírás el?szeretettel használja helyette inkább a „náci” kifejezést. Nehogy kiderüljön, hogy a szocik, a balosok az igazi nácik...

Merthogy jó darabig Mussolini és Hitler leglelkesebb hívei voltak a XX. század elején azok a progresszívek – köztük két ikonikus demokrata párti elnök, Woodrow Wilson és Franklin Delano Rooseveltt is –, akik az amerikai baloldal nagy h?sei, és akiknek szellemisége a mai napig meghatározó az amerikai liberalizmusban. Nem véletlenül mondták már sokan – Ronald Reagan republikánus elnök?l a jobboldalisággal nemigen vádolható legendás komikus George Carlinig –, hogy ha a fasizmus egyszer megérkezik Amerikába, az a liberalizmus képében fog történni, „mosolygós arcok” pólókkal és Nike cip?kkel. Ahogy azt ma kiválóan be is mutatják nekünk a tengerentúlon.

A progresszív liberalizmus fellegráinak számító egyetemeket elfoglaló, sátoztáborba ver?, Izrael és a zsidók elpusztítását „a folyótól a tengerig” rigmusaival skandáló tüntet?k ugyanis amellet, hogy balos, woke-progresszív, neomarxista ideológiákat vallanak, amit a gyakorlatban csinálnak, az konkrétan náci.

Mégis, a zsidók egy része még ma sem a progresszív-liberális baloldaltól fél. A közbeszédben a zsidóság ellensége még mindig a konzervatív jobboldal. Amelyen belül markánsan jelen vannak az evangéliumi keresztények (különösen Amerikában). Akiknél nemcsak az Ószövetség–Újszövetség kontinuitása a hitük egyik alapvetése, hanem a zsidók megkérd?jelezhetetlen joga is a Szentföldre. Tehát mindenk ?k, csak nem nácik; a hív? jobboldali kifejezetten zsidóbarát.

A zsidóság ellenségeit máshol kell keresni... És ezt számos, a világot, annak összefüggéseit jól látó, prominens zsidó felismerte már. (Persze sajnos még nem elegenden.) A zsidóságot szakrális, hitbéli meggy?z?déssel elpusztítani akaró muszlimok nap mint nap követnek el atrocitásokat zsidók ellen. Nemcsak Izraelben és környékén, hanem szerte a világban.

Az emeleti lakásából ledobott francia zsidó asszony, a kipa viselése miatt svéd városokban megtámadott, majd azokból el?zött ortodox zsidók, a felgyújtott zsinagógák mind-mind eklatáns példái ennek. Az elkövet?ket és a felbujtókat, és általában a zsidóságot elpusztítani igyekv? radikális iszlámot a nyugati baloldal mégis folyamatosan a keblére öleli. Eközben Izraelt pedig folyton elítéli az életükre tör? palesztinokkal szembeni kemény fellépés miatt. Az amerikai egyetemeken végigsöpr? tüntetéssorozat pedig végképp megmutatta, hol tart ma a baloldal.

Ezek a mostani események egyértelm?en felgyorsítanak egy évek óta tartó folyamatot. Egy ideje már nemcsak Amerikában találunk prominens jobboldali zsidókat (Sheldon Adelson milliárdos vagy a demokratáktól gyakorlatilag átállt egykori szenátor, Joe Lieberman), hanem világszerte folyamatban van az ébredés.

Zsidószervezetek és egyének sokasága van már tisztában vele, hogy az iszlámbará, kozmopolita baloldalnak esze ágában sincs megvédeni, s?t, kifejezetten eldobta, elengedte ?ket. Kevesen vannak, nem számítanak. Sokkal fontosabb ma már a liberálisoknak, a baloldalnak a sok millió muszlim bevándorló szavazata.

A konzervatív jobboldal viszont nagyon is szövetségesként tekint a zsidóságra és Izraelre. Nem csak a közös vallási gyökerek és a mindkettejük pusztulását akaró közös ellenséggel szembeni sorsközösség miatt. Hanem azért is, mert

Izrael megtestesíti mindazt, amiben a jobboldal hisz: stabil alapokra épül?, a vallás és a család értékeit

hangsúlyozó, erős, szuverén nemzetállam. S mint ilyen, a legnagyobb kincs, a legerősebb bástya mind az iszlám hódító, vallási fanatikus törekvéseivel, mind pedig a globalizmus hódító, konzumimperialista törekvéseivel szemben.

A jobboldal a zsidóság barátja, szövetségese és védelmezője. A zsidóság egy része ezt már világszerte felismerte. Azt pedig végképp, hogy a baloldal egyre inkább radikalizálódik. És ez teljesen jogos félelmet, ellenérzést kelt a zsidóságban is.

A mostani amerikai események pedig minden gondolkodni képes embert – zsidót és nem zsidót egyaránt – rádöbbentenek arra, hogy a globalista baloldal a zsidóság elpusztítását, megsemmisítését zászlajára tűző palesztin nacionalizmus támogatója lett.

Hab a tortán, hogy ennek a támogatásnak az anyagi részét a palesztinpárti tüntetők jelentős mértékben Soros György és szervezetei kapják: a New York Post egy kiváló összeállításban bemutatta, hogy az országszerte zajló egyetemi tüntetések fő szervezői személy szerint melyik Soroshoz köthető szervezettől, hogyan és mennyi pénzt kapnak, sok esetben konkrét havi fizetés formájában.

Ezek a tények nyilván segítik a zsidóságot is a valóság felismerésében. De az ébredés természetesen egy lassú, fájdalmas folyamat. Nyilván nehéz szembenézni a valósággal. Itthon, Magyarországon, ahol valójában a lehető legnagyobb biztonságban vannak, pláne nem szívesen látják a valóságot. Annak ellenére, hogy az Európai Zsidó Szövetség tanulmánya is kimutatta, hogy

Európában a zsidók Dániában és Magyarországon érzik magukat a leginkább biztonságban, és Magyarországon érte a zsidókat a legkevesebb antiszemita támadás. És bár számos hazai barátunk jól látja már mindezt, mégis, a magyarországi zsidóság prominenseinek jelentős része továbbra is antiszemitázza, fasisztázza a jobboldalt és a regnáló magyar kormányt.

Zsidó honfitársaink, és pláne az ő véleményformálói közül sokan beleragadtak egy olyan narratívába, amiből képtelenek kijönni. Ragaszkodnak a zsigeri reflexekhez. Az SZDSZ túlzásba vitte az antiszemitázást az Antall-kormányval szemben, és ugyanezt teszik a mai napig – ugyan már nem az SZDSZ, hanem annak különböző szellemi örököseinek zászlaja alatt – Orbán Viktor kormányai ellen is.

Látni kell azonban, hogy jelentős részük nem a hitét aktívan gyakorló, azt megélt, pláne nem ortodox zsidó. Ma már neológok, azaz a zsidóság újító, modernizáló, urbánus irányzatához tartozóknak sem igen lehet nevezni őket. A zsidóságuk nagyjából kimerül az áldozati pózban, a valós történelmi és a vélt jelenkori sérelmek folyamatos napirenden tartásában. Ennek kétségtelenül van identitásmegegyező hatása, de ez az identitás már nem tartalmaz vallási mélységet. És itt van a zsidóságban belüli erős törésvonal. Ami legalább annyira spirituális, mint politikai.

Sokáig úgy vélték, a XX. század első felének üldöztetései után a nekik békét, prosperitást hozó modern liberalizmus összeegyeztethető a zsidó identitással. De ahogy a néhai Rush Limbaugh amerikai konzervatív rádiós szupersztár is rámutatott: a liberalizmus – pláne annak mára dominánssá vált formája, a progresszív liberalizmus – már nem egy politikai filozófia. Hanem egy vallás. Tele irracionális, neohumanista dogmákkal. Azt pedig a Prager University alapítója, Dennis Prager mondta négy éve itt, Magyarországon (amikor az a megtiszteltetés ért, hogy interjút készíthettem vele), hogy

a zsidók a világ legvallásosabb emberei. Ha elhagyják istenhitüket – amit manapság nagyon sokan tesznek közülük –, akkor sem szívnék meg mélyen vallásosnak lenni. Csakhogy a mózesi tanok helyett új, szekuláris vallásokat, mindenféle izmusokat tesznek magukévá. A marxizmust, a kommunizmust, a genderizmust, az LBMTQ-izmust, a klímaizmust...

Itt a dilemma a már nem ortodox, de még hívő zsidók számára. Egyre kínzóbb a kérdés, amit feltesznek maguknak: Maradjunk-e lojálisak a Teremtőhöz és a parancsolatokhoz, amelyeket a Tórában fektetett le? (Ami a keresztényeknél is az Ószövetség része.) Ragaszkodjunk-e vallásunkhoz, örökségünkhöz és a közösségünkhöz, oly módon, hogy a választott hazánk elkötelezett, hazafias polgáiraivá válunk, miközben megtartjuk szoros szellemi közösségünket Izraellel? Vagy hódoljunk be a balos politikai gépezetnek, amely meg nem született csecsemőket áldoz fel saját önzésének oltárán, és kirívó női ruhába öltözött férfiakat ünnepel vallásos áhitattal, egyházi méltóságoknak járó pompával?

Mit tegyenek a zsidók, amikor a liberális rendszer olyan ideológiákat és életmódokat népszerűsít, amelyek totálisan összeegyeztethetetlenek a Tórával és a zsidó vallási írásmagyarázatokkal, a halachával?

A liberalizmus mai kánonja kérelhetetlenül elvárja, hogy zsidó követői ignorálják a bibliai parancsolatokat és tagadják meg Izrael földjét, szent földjén élők testvéreiket. Sőt egyenesen gyarmatosító gonoszterveknek és háborús bűnösöknek nevezi őket.

A kérdésre – mármint hogy mit tegyenek a zsidók – valójában nagyon egyszerű a válasz. Báruch hábá, akhi. Légy üdvözölve, testvér! A jobboldalon.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
